

Bekendtgørelse af lov om kemiske stoffer og produkter¹⁾

Hermed bekendtgøres lov om kemiske stoffer og produkter, jf. lovbekendtgørelse nr. 566 af 15. august 1989 med de ændringer, der følger af § 114, stk. 4, nr. 4, i lov nr. 358 af 6. juni 1991 og af lov nr. 1067 af 23. december 1992.

Kapitel I

Formål og område

§ 1. Denne lov har til formål at forebygge sundhedsfare og miljøska­de i forbindelse med fremstilling, opbevaring, anvendelse og bortskaffelse af kemiske stoffer og produkter.

Stk. 2. Ved administration af loven kan der lægges vægt på mulighederne for at fremme re­nere teknologi og for at begrænse problemer i forbindelse med affaldsbortskaffelse.

§ 2. Loven skal sikre, at der tilvejebringes for­nødne oplysninger om kemiske stoffer og pro­dukter, der sælges her i landet, og sikre, at der kan foretages regulering af salg og anvendelse af de kemiske stoffer og produkter, som er eller på grundlag af foreliggende undersøgelser eller erfaringer formodes at være farlige for sundhe­den eller skadelige for miljøet.

Stk. 2. Ved bedømmelsen af arten og omfan­get af de foranstaltninger, der træffes i medfør af denne lov for at forebygge miljøska­der, skal der på den ene side lægges vægt på den skade på miljøet, som stoffet eller produktet kan med­føre, og på den anden side de tekniske og øko­nomiske konsekvenser, herunder de omkost­ninger, sådanne foranstaltninger medfører så-

vel for samfundet som helhed som for de berør­te producenter, importører og brugere.

§ 3. Ved kemiske stoffer forstås grundstoffer og deres forbindelser, således som de forekom­mer naturligt eller industrielt fremstillet.

Stk. 2. Ved kemiske produkter forstås såvel opløsninger som faste, flydende eller luftformi­ge blandinger af to eller flere kemiske stoffer.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærme­re regler for, hvad der forstås ved kemiske stof­fer og produkter.

§ 4. Lovens regler om salg gælder også ud­bud til salg, opbevaring i salgsejemed, tilbud og enhver overgivelse til andre mod eller uden vederlag.

Stk. 2. Lovens regler om fremstilling gælder også opblanding, fortynding, imprægnering, omhældning og pakning.

§ 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om eller bestemme, at stoffer og produkter, som in­deholder eller består af mikroorganismer og vi­ra, helt eller delvist skal være omfattet af lovens bestemmelser.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om eller bestemme, at organismer, der anven-

¹⁾ Indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv nr. 91/414, EF-Tidende 1991 L 230, side 1, di­rektiv 88/379 EF-Tidende 1988 L 187, s. 14 og direktiv 92/32 EF-Tidende 1992 L 154, s. 1.

des i stedet for kemiske stoffer og produkter eller tjener til formål inden for lovens område, helt eller delvist skal være omfattet af lovens bestemmelser.

§ 6. Ministeren kan bestemme, at nærmere angivne kemiske stoffer og produkter delvist skal være undtaget fra lovens bestemmelser, ligesom ministeren i særlige tilfælde kan tillade, at loven fraviges.

§ 7. De bestemmelser, der efter anden lovgivning gælder for kemiske stoffer og produkter og for varer, der indeholder eller afgiver kemiske stoffer eller produkter, berøres ikke af denne lov, som kun finder anvendelse på disse stoffer, produkter eller varer i det omfang, hvor anden lovgivning ikke indeholder bestemmelser herom.

Stk. 2. Bestemmelserne i kapitel 3 finder anvendelse, selv om der i anden lovgivning er fastsat regler om anmeldelse af kemiske stoffer.

§ 7 a. Ministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af De Europæiske Fællesskabers forordninger vedrørende de af denne lov omfattede kemiske stoffer, produkter og varer.

§ 8. Loven gælder ikke for kemiske stoffer og produkter, der eksporteres, medmindre ministeren bestemmer andet. Det samme gælder for varer, der indeholder eller afgiver kemiske stoffer eller produkter.

Stk. 2. Loven gælder ikke for kemiske stoffer og produkter, der er fremstillet i udlandet og som kun føres gennem landet som transitgods. Det samme gælder for varer, der indeholder eller afgiver kemiske stoffer eller produkter.

§ 9. Inden miljøministeren fastsætter regler i medfør af loven, forhandler ministeren med de nærmest interesserede landsomfattende erhvervs- og forbrugerorganisationer, herunder arbejdsmarkedets parter, de kommunale organisationer samt arbejdsministeren og andre berørte statslige myndigheder.

Kapitel 2

Almindelige bestemmelser

§ 10. Enhver producent eller importør af et kemisk stof eller produkt skal, ud over de oplysninger, der er nævnt i § 38 d, skaffe sig de oplysninger om sammensætning, egenskaber og

virksomheder, som er nødvendige for at vurdere, hvilke foranstaltninger der skal træffes for at forebygge sundheds- og miljøsikkerhedsproblemer, som kan hidrøre fra stoffet eller produktet. Producenten eller importøren skal sørge for at forhandlere og brugere i fornødent omfang får kendskab til stoffets eller produktets egenskaber og virkninger og til eventuelle sikkerhedsforanstaltninger.

Stk. 2. Enhver forhandler eller bruger af et kemisk stof eller produkt skal følge de anvisninger, der måtte være givet for forsvarlig omgang med eller anvendelse af stoffet eller produktet.

Stk. 3. Et kemisk stof eller produkt må ikke sælges under omstændigheder, der er egnet til at vildlede brugerne med hensyn til stoffets eller produktets anvendelse eller med hensyn til den risiko, der kan være forbundet med stoffet eller produktet.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om det i stk. 3 nævnte forbud mod vildledende markedsføring, herunder om, at bestemte udsagn eller angivelser anses for vildledende, og at bestemte oplysninger skal gives i forbindelse med markedsføring af et stof eller produkt. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at varer, der er omfattet af denne lov skal være omfattet af det i stk. 3 nævnte forbud.

Kapitel 2 a

Miljømærke

§ 10 a. Ministeren kan fastsætte regler om opnåelse af ret til at anvende et miljømærke i forbindelse med salg af kemiske stoffer og produkter samt af andre varer, der indeholder eller afgiver kemiske stoffer eller produkter. Ministeren kan herunder fastsætte regler om betingelser for at anvende mærket, om mærkets udformning og anbringelse på varen.

Stk. 2. Ministeren kan henlægge administrationen af miljømærket til et særligt nævn. Ministeren kan fastsætte regler om udpegning af medlemmer til nævnet, herunder om hvilke myndigheder og organisationer, der indstiller medlemmer til nævnet. Ministeren fastsætter forretningsordenen for nævnet.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om gebyrer for behandlingen af ansøgninger og for anvendelse af det særlige miljømærke.

Stk. 4. Gebyrerne kan anvendes til dækning af udgifterne ved:

- 1) nævnets virksomhed,
- 2) tilsyn og kontrol med miljømærkeordningen og
- 3) forsknings- og udredningsprojekter til støtte for administrationen af miljømærket.

Kapitel 3

Anmeldelse af kemiske stoffer

§ 11. Et nyt kemisk stof må ikke sælges eller importeres, før producenten eller importøren har foranstaltet undersøgelser til at belyse stoffets virkninger på sundheden og miljøet, jf. § 12, stk. 3.

Stk. 2. Et kemisk stof anses for nyt, når det ikke er optaget på den af EF-Kommissionen udarbejdede og offentliggjorte liste EINECS (europæisk fortegnelse over markedsførte kemiske stoffer).

§ 12. Enhver producent eller importør, der vil sælge eller importere et nyt kemisk stof, jf. § 11, skal inden salg eller import indgive anmeldelse herom efter regler fastsat af ministeren.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at stoffer tidligst må importeres eller sælges efter udløbet af en nærmere angivet frist, regnet fra modtagelsen af anmeldelsen.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, som anmeldelsen skal indeholde. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang anmeldelsen skal indeholde oplysninger, som tidligere er indgivet af en anden anmelder, eller som ministeren på anden måde råder over, og regler om, at en anmelder skal dele oplysninger med en senere anmelder, og om betingelser herfor.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om anmeldelsens form, herunder at anmeldelsen skal indgives på et særligt skema eller på et specificeret elektronisk medie.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at anmeldelse for et importeret stof kan indgives af en anden end importøren og betingelserne herfor, herunder hvilke pligter der i så fald påhviler importøren.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at en anmelder af et nyt kemisk stof skal betale et gebyr til hel eller delvis dækning af udgifterne ved behandling af anmeldelsen og tilsyn og kontrol med reglerne om anmeldelse af nye kemiske stoffer.

§ 13. Enhver anmelder af et nyt kemisk stof skal underrette ministeren om væsentlige ændringer i eller tilføjelser til de allerede indsendte oplysninger.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, under hvilke omstændigheder en anmelder af et nyt kemisk stof skal foretage eller lade foretage bestemte yderligere undersøgelser og give bestemte yderligere oplysninger end allerede krævet efter regler udstedt i medfør af § 12.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at en anmelder af et nyt kemisk stof skal betale et gebyr til hel eller delvis dækning af udgifterne ved behandling af de i stk. 2 nævnte yderligere undersøgelser og oplysninger.

§ 14. Miljøministeren kan fastsætte regler om undtagelser fra pligten til at indgive anmeldelse efter § 12.

§§ 15–18. (Ophævet)

Kapitel 4

Klassificering, emballering, mærkning og opbevaring af stoffer og produkter m.v.

§ 19. Enhver producent eller importør af et kemisk stof eller produkt skal forud for salg eller import heraf skaffe sig sådanne oplysninger om stoffets eller produktets egenskaber og virkninger, at han kan klassificere, emballere og mærke det efter regler i denne lov og efter regler fastsat i henhold til loven.

§ 20. Miljøministeren fastsætter regler om, på hvilket grundlag et kemisk stof eller produkt skal klassificeres som farligt.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om klassificering af farlige stoffer og produkter i fareklasser.

§ 21. Miljøministeren kan udarbejde en liste over stoffer, der er klassificeret som farlige, med angivelse af klassificeringen og krav vedrørende emballering, mærkning og anvendelse, der gælder for hvert stof på listen og for produkter, hvori stoffet indgår.

§ 22. Et kemisk stof eller produkt, der er klassificeret som farligt, må kun sælges i en stærk, hel og forsvarligt tillukket emballage, der er forsynet med særlig mærkning på dansk, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om emballering af de i stk. 1 nævnte

stoffer og produkter, herunder om undtagelse fra kravene i stk. 1, om udformning af emballage og om, at bestemte emballagematerialer og -typer skal anvendes, og at sådan emballage ikke må anvendes til andre varer. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om emballering af andre stoffer og produkter end de i stk. 1 nævnte, såfremt deres egenskaber gør særlige krav til emballagen påkrævet.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om mærkning af de i stk. 1 nævnte stoffer og produkter, herunder om undtagelser fra mærkningspligten, og om mærkning af andre kemiske stoffer og produkter end de i stk. 1 nævnte. Der kan herunder stilles krav til etikettens udformning og indhold og om, hvilke andre sprog der i særlige tilfælde kan anvendes ved mærkningen. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at emballagen skal være forsynet med følbart advarselsmærkning, og om udformningen heraf.

Stk. 4. Miljøministeren kan i øvrigt fastsætte regler om mærkning af andre varer end de i stk. 1 og 3 nævnte, når varen indeholder eller afgiver et kemisk stof eller produkt, hvis egenskaber gør en sådan mærkning påkrævet.

§ 22 a. Ministeren kan fastsætte regler om, at et kemisk stof eller produkt ved salg skal være ledsaget af et oplysningsblad med indholdsdeklarationer, risikoangivelser, sikkerhedsforskrifter og lignende.

§ 22 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at en producent eller importør af et kemisk stof eller produkt har pligt til på anmodning at videregive bestemte oplysninger om stoffet eller produktet til en anden, som agter at anvende stoffet eller produktet, og for hvem oplysningerne er nødvendige til opfyldelse af krav, fastsat i denne lov, regler i henhold til denne lov eller i De Europæiske Fællesskabers forordninger om de kemiske stoffer, produkter eller varer, der er omfattet af loven.

§ 23. Ministeren kan fastsætte regler om opbevaring af stoffer og produkter, der skal klassificeres som farlige samt af stoffer og produkter, som skal godkendes efter § 33.

Kapitel 5

Salg af giftige stoffer og produkter m.v.

§ 24. Meget giftige og giftige stoffer og pro-

dukter må kun sælges mod rekvisition. Dette gælder dog ikke salg til de i § 25, stk. 1, nævnte virksomheder, institutioner og personer.

Stk. 2. Rekvisitionen skal indeholde en nærmere angivelse af det formål, hvortil det pågældende stof eller produkt ønskes anvendt. Rekvisitionen skal af politiet være forsynet med en påtegning om, at politiet tillader udlevering til det angivne formål.

Stk. 3. Meget giftige og giftige stoffer og produkter må ikke sælges til personer under 18 år eller i øvrigt overlades til personer, som må antages at ville forvolde skade på sig selv eller deres omgivelser.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at de i stk. 1 nævnte stoffer og produkter kun må importeres af de i § 25, stk. 1, nævnte virksomheder, institutioner og personer. Ministeren kan herunder fastsætte bestemmelser om vilkår for en sådan import.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om rekvisitionernes form og indhold samt retningslinjer for politiets påtegning af disse. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at rekvisition i visse tilfælde ikke kræves.

§ 25. Meget giftige og giftige stoffer og produkter må uden rekvisition sælges til:

- 1) a) sygehuse,
- b) videnskabelige og tekniske laboratorier og institutioner, som drives af staten, amtskommunerne eller kommunerne,
- c) teknologiske serviceinstitutioner, der er godkendt af industriministeren,
- d) laboratorier og institutioner, der er akkrediteret, jf. Industriministeriets regler herom,
- e) virksomheder, der i henhold til lægemiddelloven har Sundhedsstyrelsens tilladelse til at fremstille og forhandle lægemidler, herunder apoteker,
- f) højere uddannelsesinstitutioner, teknika, gymnasieskoler og studenterkurser, hf-kurser, lærerseminarier, tekniske skoler, handelsskoler og social- og sundhedsskoler,
- g) læger, tandlæger og dyrlæger,
- 2) virksomheder, som fremstiller meget giftige og giftige stoffer og produkter, og andre virksomheder, som anvender sådanne stoffer og produkter som råvarer eller hjælpemidler, når disse virksomheder har givet meddelelse herom til Arbejdstilsynet,

- 3) virksomheder, som sælger meget giftige og giftige stoffer og produkter til videre forhandling eller til de i nr. 1 og nr. 2 nævnte virksomheder, institutioner og personer, og som har givet meddelelse herom til miljøministeren og
- 4) andre forhandlere end de i nr. 3 nævnte, dog kun for så vidt angår de stoffer og produkter, som er omfattet af en tilladelse meddelt efter stk. 3.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om den i stk. 1, nr. 3, omhandlede meddelelse til miljøministeren og¹⁾, efter forhandling med arbejdsministeren, om den i stk. 1, nr. 2, omhandlede meddelelse til Arbejdstilsynet, herunder om fornyet meddelelse, og om meddelelsens indhold og form.

Stk. 3. Kun apotekere og de forhandlere, der på nærmere bestemte vilkår har fået tilladelse hertil af ministeren, må sælge meget giftige og giftige stoffer og produkter til andre virksomheder, institutioner og personer end de i stk. 1 nævnte.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at en tilladelse efter stk. 3 betinges af, at forhandleren betaler et gebyr til dækning af tilsynet med, at vilkårene for tilladelsen overholdes.

§ 26. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang virksomheder, institutioner og personer, der sælger meget giftige eller giftige stoffer og produkter, skal føre, opbevare og forevise en fortegnelse over modtagerne af disse stoffer og produkter, samt i hvilket omfang de i § 24 nævnte rekvisitioner skal opbevares.

§ 27. Ministeren kan fastsætte andre regler end dem, der følger af §§ 24–26, for salg af stoffer og produkter, der skal godkendes efter § 33.

- Stk. 2.* Ministeren kan fastsætte regler om, at
- 1) visse nærmere angivne stoffer og produkter, der falder ind under § 24, stk. 1, skal være undtaget fra reglerne i §§ 24–26, og at
 - 2) andre stoffer og produkter end dem, der falder ind under § 24, stk. 1, skal være omfattet af reglerne i §§ 24–26.

§§ 28–29. (Ophævet)

Kapitel 6

Begrænsning af forekomst og anvendelse af kemiske stoffer. Kemiske produkters sammensætning

§ 30. Når det findes nødvendigt for at sikre, at kemiske stoffer eller produkter ikke indebærer fare for sundheden eller medfører skade på miljøet, kan ministeren træffe bestemmelse eller fastsætte regler om begrænsning i eller forbud mod salg, import og anvendelse af bestemte kemiske stoffer eller produkter. Under samme betingelser kan ministeren træffe bestemmelse eller fastsætte regler om begrænsning i eller forbud mod salg, import eller anvendelse af kemiske stoffer eller produkter med nærmere angivne egenskaber. Der kan herunder stilles krav til stoffernes renhed og til koncentrationen af de stoffer, der indgår i et kemisk produkt.

Stk. 2. Når det findes nødvendigt for at sikre, at andre varer end de i stk. 1 nævnte, ikke indebærer fare for sundheden eller medfører skade på miljøet, kan ministeren træffe bestemmelse eller fastsætte regler om varens indhold eller afgivelse af et bestemt kemisk stof eller produkt. Tilsvarende kan ministeren træffe bestemmelse eller fastsætte regler om en vares indhold eller afgivelse af kemiske stoffer eller produkter med nærmere angivne egenskaber.

Stk. 3. Under samme betingelser, som nævnt i stk. 2, kan ministeren i øvrigt træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, at en vare, der indeholder eller afgiver kemiske stoffer eller produkter, ikke må sælges eller anvendes til nærmere bestemte formål.

§ 30 a. Ministeren kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, at kemiske stoffer, produkter eller varer, der er omfattet af bestemmelserne i § 30, ved salg skal være ledsaget af en brugsanvisning. Der kan herunder stilles krav til udformning og indhold af brugsanvisningen, ligesom der kan stilles krav om, at brugsanvisningen skal være godkendt af ministeren.

Stk. 2. Der kan i den i stk. 1 nævnte brugsanvisning fastsættes bindende regler om anvendelse, opbevaring og bortskaffelse af stoffet, produktet eller varen.

§ 30 b. I forbindelse med salgs- eller anvendelsesbegrænsninger efter § 30 kan ministeren, når hensynet til at forebygge sundhedsfare eller miljøskade gør dette særligt begrundet, be-

stemme eller fastsætte regler om, at bestemte kemiske stoffer eller produkter kun må sælges mod rekvisition til nærmere angivne erhvervs-mæssige formål eller til en nærmere angiven kreds af erhvervs-mæssige brugere.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsynsmyndighedernes påtegning af de i stk. 1 nævnte rekvisitioner, om rekvisitionernes indhold og form samt om, i hvilket omfang sådanne rekvisitioner skal opbevares af sælger og efter anmodning udleveres til tilsynsmyndighe-
den.

§ 30 c. Når hensynet til miljøbeskyttelsen i øvrigt taler herfor, kan ministeren, uden at betingelserne efter § 30 er opfyldt, træffe bestemmelse eller fastsætte regler om begrænsning i eller forbud mod salg eller anvendelse af de i § 30 nævnte stoffer, produkter eller varer.

Stk. 2. Salgs- eller anvendelsesbegrænsninger efter stk. 1 kan fastsættes, hvis de pågældende stoffer, produkter eller varer kan erstattes af stoffer, produkter, varer eller metoder med samme anvendelsesområder, som i væsentlig grad begrænser forureningen i forbindelse med fremstillingen, brugen eller bortskaffelsen af de pågældende stoffer, produkter eller varer, eller som i øvrigt i væsentlig grad forbedrer mulighederne for anvendelse af renere teknologi.

Stk. 3. Det er endvidere en betingelse for fastsættelse af salgs- eller anvendelsesbegrænsninger efter stk. 1, at den i stk. 2 nævnte erstatning af stoffer, produkter eller varer kan ske uden væsentlige samlede meromkostninger for virksomhederne og forbrugerne.

§ 30 d. Der kan ydes tilskud til forsknings- og udredningsprojekter til undersøgelse af de sundheds- og miljømæssige virkninger af kemiske stoffer og produkter eller varer, der indeholder eller afgiver kemiske stoffer eller produkter.

Stk. 2. Til fremme af de i § 30 c nævnte hensyn kan der ydes tilskud til forsknings-, udrednings- og udviklingsprojekter vedrørende alternative stoffer, produkter, varer og metoder.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om ydelse af de i stk. 1 og 2 nævnte tilskud.

§ 31. For at sikre, at et kemisk produkt ikke indebærer fare for sundheden eller medfører skade på miljøet, kan ministeren træffe bestemmelse eller fastsætte regler om sammensætningen af produktet. Der kan herunder stilles krav

til, i hvilket omfang og på hvilken måde bestemte kemiske stoffer eller kemiske stoffer med nærmere angivne egenskaber må forekomme i produktet. Under samme betingelser kan der stilles krav til, i hvilket omfang urenheder må forekomme i produktet.

Stk. 2. Ministeren kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler om produktets mikrobiologiske renhed.

§ 32. Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter der til særlige formål eller i bestemte produkter kun må anvendes kemiske stoffer, der er tilladt til sådanne formål eller i sådanne produkter. Der kan stilles krav til de tilladte stoffers renhed og koncentration.

Stk. 2. Ministeren kan udfærdige fortegnelse over de tilladte stoffer og deres anvendelse.

§ 32 a. Ministeren kan i forbindelse med et forbud mod salg eller anvendelse efter § 30 eller § 38 påbyde en producent eller importør for egen regning at tilbagekalde stoffet, produktet eller varen fra forhandlere eller brugere, når det findes nødvendigt for at sikre, at stoffet, produktet eller varen ikke medfører alvorlig fare for sundheden eller alvorlig skade på miljøet.

Stk. 2. Forhandlere og brugere af et kemisk stof, et produkt eller en vare, som tilbagekaldes efter stk. 1, har pligt til at aflevere stoffet, produktet eller varen til producenten eller importøren efter dennes anvisning.

§ 32 b. Ministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr til dækning af udgifterne ved administration, tilsyn og kontrol i forbindelse med regler fastsat efter dette kapitel.

Kapitel 7

Godkendelse af kemiske stoffer og produkter til særlige formål

§ 33. Et kemisk stof eller produkt, som anvendes til et formål, der er nævnt i bilaget til loven, skal før salg, import eller anvendelse af stoffet eller produktet være godkendt af miljøministeren.

Stk. 2. Ved et plantebeskyttelsesmiddel forstås i dette kapitel et bekæmpelsesmiddel, der er beskrevet som plantebeskyttelsesmiddel i bilaget til loven. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at grupper af kemiske stoffer og produkter skal behandles efter samme regler som plantebeskyttelsesmidler.

Stk. 3. Ministeren fastsætter regler om, at producenter og importører inden en fastsat frist skal ansøge om godkendelse af stoffer og produkter, der er klassificeret af Giftnævnet efter lov nr. 118 af 3. maj 1961 om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr samt om midler til regulering af plantevækst.

Stk. 4. Godkendelser meddeles for en periode af 8 år. For kemiske stoffer og produkter klassificeret som »meget giftig« og »giftig« meddeles godkendelse dog for en periode af 4 år. Plantebeskyttelsesmidler godkendes dog for en periode af højst 10 år, henholdsvis højst 5 år. Miljøministeren kan i særlige tilfælde fastsætte en kortere godkendelsesperiode.

Stk. 5. Godkendelser, der er meddelt før 1. september 1987, bortfalder 1. september 1995. For kemiske stoffer og produkter klassificeret som »meget giftig« og »giftig« bortfalder godkendelsen dog 1. september 1991.

Stk. 6. Ministeren fastsætter nærmere regler om fornyelse af godkendelser samt om ophør af retten til salg eller import af et stof eller produkt, som ikke kan godkendes.

Stk. 7. Ministeren kan foretage ændringer i bilaget til loven.

§ 34. Ansøgningen om godkendelse efter § 33 skal indeholde sådanne oplysninger om stoffets eller produktets anvendelsesformål, sammensætning og mulige virkning på sundheden og miljøet, at de fornødne vilkår for godkendelsen kan fastsættes.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang der for bekæmpelsesmidler skal være foretaget afprøvning af midlernes effektivitet.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger en ansøgning skal indeholde. Det kan bestemmes, at en ansøgning skal indgives på et særligt skema.

§ 35. Godkendelse kan ikke meddeles til stoffer eller produkter, som i forbindelse med anvendelsen eller den dermed forbundne håndtering og opbevaring er eller på grundlag af foreliggende undersøgelser eller erfaringer formodes at være særlig farlige for sundheden eller særlig skadelige for miljøet, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Godkendelse kan ikke meddeles til et stof eller produkt, hvis der findes stoffer, produkter eller metoder med samme anvendelsesområde, som er eller på grundlag af foreliggen-

de undersøgelser eller erfaringer formodes at være væsentlig mindre farlige for sundheden eller væsentlig mindre skadelige for miljøet, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Plantebeskyttelsesmidler godkendes dog efter principper, fastsat af De Europæiske Fællesskabers Ministerråd.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om principperne for godkendelse af bekæmpelsesmidler efter stk. 1-3.

Stk. 5. Godkendelse kan meddeles på nærmere fastsatte vilkår om stoffets eller produktets indhold, mængde, salg, import, emballering, reklamering og mærkning med forskrifter for anvendelse og opbevaring m.v. Godkendelse kan endvidere i særlige tilfælde meddeles på vilkår om, at der inden en fastsat frist foretages videregående undersøgelser til belysning af sådanne egenskaber ved stoffet eller produktet, som kan være af betydning for sundheden eller miljøet.

Stk. 6. Hvis et tidligere markedsført stof eller produkt godkendes på vilkår, der begrænser stoffets eller produktets hidtidige anvendelsesområde, kan godkendelse betinges af, at stoffet eller produktet sælges under et andet navn.

Stk. 7. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelsesordningen, herunder hvordan der må reklameres for et godkendt stof eller produkt.

Stk. 8. Forskrifter efter stk. 3²⁾ for anvendelse og opbevaring af det godkendte stof eller produkt kan bekendtgøres ved gengivelse heraf på emballagen efter ministerens nærmere bestemmelser.

§ 35 a. Oplysninger om et eller flere nye aktive stoffer, som en ansøger har indsendt i forbindelse med godkendelse af et plantebeskyttelsesmiddel, må ikke lægges til grund til fordel for en senere ansøger, medmindre

- 1) der foreligger en aftale herom med den første ansøger eller
- 2) der er forløbet ti år fra optagelsen af det aktive stof på en af EF-Kommissionen udarbejdet og offentliggjort liste over aktive stoffer godkendt til brug i plantebeskyttelsesmidler (EF-Listen) eller fem år fra den dag, hvor der er truffet afgørelse om optagelsen på listen på grundlag af supplerende oplysninger. Udløber femårsperioden før tiårsperioden, forlænges beskyttelsesperioden for de supplerende oplysninger, således at den udløber samtidigt med tiårsperioden.

Stk. 2. Ved et nyt aktivstof forstås et aktivstof, der ikke senest den 26. juli 1993 har været solgt eller importeret som del i plantebeskyttelsesmiddel i et land, der er medlem af De Europæiske Fællesskaber.

Stk. 3. Oplysninger om et aktivstof, der ikke er omfattet af stk. 2, kan frit lægges til grund til fordel for en senere ansøger. Dog kan supplerende oplysninger, der indsendes efter den første optagelse på EF-Listen, jf. stk. 1, ikke anvendes til fordel for en senere ansøger i en periode på fem år regnet fra afgørelsen, der er truffet på grundlag af de supplerende oplysninger.

Stk. 4. Oplysninger om plantebeskyttelsesmidler, som en ansøger har indsendt i forbindelse med godkendelse af et plantebeskyttelsesmiddel, må ikke lægges til grund til fordel for en anden ansøger, medmindre

- 1) der er truffet aftale herom med den første ansøger eller
- 2) der er gået ti år fra den første godkendelse i et land, der er medlem af De Europæiske Fællesskaber, af et plantebeskyttelsesmiddel, hvor det aktive stof er optaget på EF-Listen, jf. stk. 1.

§ 35 b. Godkendelsesindehavere og ansøgere skal træffe alle rimelige foranstaltninger for at indgå aftale, jf. § 35 a, således at der undgås gentagelse af forsøg på hvirveldyr. Såfremt parterne ikke kan blive enige om at dele oplysningerne, kan miljøministeren bestemme, at oplysningerne kan anvendes uanset § 35 a og fastsætte vilkårene herfor.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om fremgangsmåden for indgåelse af aftaler i henhold til stk. 1.

§ 36. Den, der har fået en godkendelse efter § 33, betaler en afgift på 500 kr. pr. kalenderår.

Stk. 2. Den, der her i landet producerer eller fra udlandet får leveret bekæmpelsesmidler, der er godkendt efter § 33, betaler en afgift på 3 pct. af beregningsgrundlaget. Beregningsgrundlaget fastsættes til den årlige omsætning med de godkendte midler eksklusiv merværdiafgift og før eventuelt fradrag af kontantrabat. For midler, der leveres fra udlandet til eget forbrug, fastsættes beregningsgrundlaget til den fakturerede værdi tillagt eventuel told og 20 pct. af det derved fremkomne beløb.

Stk. 3. Den, der har registreringen af et middel, der er klassificeret som et bekæmpelses-

middel af Giftnævnet, jf. § 13 i lov nr. 118 af 3. maj 1961, og den, der producerer eller fra udlandet får leveret sådanne midler, betaler afgifter efter samme regler som dem, der er nævnt i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Den, der har fået en godkendelse efter § 33 vedrørende et bekæmpelsesmiddel, der består af organismer, og den, der producerer eller fra udlandet får leveret sådanne bekæmpelsesmidler, betaler afgifter efter samme regler som dem, der er nævnte i stk. 1 og 2.

Stk. 5. Ved erhvervs mæssig modtagelse af bekæmpelsesmidler, der leveres fra udlandet, skal modtageren inden afsendelsen af midlerne anmelde sig hos miljøministeren. Anmeldelsen er gældende for fem år. For modtageren, der udelukkende får leveret bekæmpelsesmidler til eget forbrug, gælder anmeldelsen dog for et år, medmindre modtageren over for miljøministeren tilkendegiver, at anmeldelsen gælder fem år.

Stk. 6. Udgør afgifterne efter stk. 1-4 i alt under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades. Anmeldelse efter stk. 5 skal ikke foretages, hvis beregningsgrundlaget for afgiften, jf. stk. 2, er mindre end 1.670 kr. pr. år.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om betaling af afgifterne, om afgiftspligtige virksomheders regnskab med godkendelsespligtige bekæmpelsesmidler samt om revisorpåtegning af angivelser. Afgifter, der indbetales efter en af ministeren fastsat dato, forrentes med 1,3 pct. pr. begyndt måned fra forfaldsdatoen at regne, dog mindst 50 kr.

Stk. 8. Afgifterne efter denne bestemmelse anvendes til hel eller delvis dækning af udgifterne ved

- 1) den godkendende myndigheds virksomhed,
- 2) tilsyn og kontrol med disse stoffer og produkter og med deres anvendelse,
- 3) forskning i disse stoffers eller produkters indvirkning på sundhed eller miljø,
- 4) uddannelse af brugere af disse stoffer og produkter og oplysning om stoffernes og produkternes anvendelse og indvirkning på sundhed og miljø, herunder muligheden for at begrænse belastningen af sundhed og miljø,
- 5) forskning og udvikling med henblik på at nedbringe den samlede belastning af sundhed og miljø fra anvendelsen af disse stoffer og produkter.

§ 36 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr til hel eller delvis dækning af udgifterne ved behandling af sager efter dette kapitel.

§ 37. Enhver producent eller importør af et kemisk stof eller produkt, som er godkendt efter § 33, skal underrette ministeren om væsentlige ændringer i eller tilføjelser til de allerede indsendte oplysninger.

§ 38. En godkendelse kan tilbagekaldes, såfremt vilkårene herfor overtrædes eller nye oplysninger skønnes at gøre det nødvendigt.

Stk. 2. En godkendelse skal straks tilbagekaldes, såfremt det konstateres, at det pågældende kemiske stof eller produkt medfører alvorlig fare for sundheden eller miljøet.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på de klassificeringer, der er meddelt af Giftnævnet.

Stk. 4. Miljøministeren kan midlertidigt forbyde import, salg og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler, der allerede er godkendt i et land, der er medlem af De Europæiske Fællesskaber, og hvor aktivstoffet i plantebeskyttelsesmidlet er optaget på EF-listen, jf. § 35 a, stk. 1. Det er en betingelse, at der er en begrundet formodning om, at der foreligger en risiko for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet.³⁾

§ 38 a. Med henblik på at nedsætte det samlede forbrug af godkendelsespligtige stoffer og produkter kan ministeren fastsætte regler om begrænsning i eller forbud mod anvendelse af sådanne stoffer og produkter på bestemte arealer.

§ 38 b. Ministeren kan fastsætte regler om, at erhvervsmæssig anvendelse af bekæmpelsesmidler kun må foretages af personer med bevis for at have modtaget undervisning i miljø- og sundhedsmæssigt forsvarlig anvendelse af disse midler.

Stk. 2. Ministeren kan herunder fastsætte nærmere regler om undervisningens indhold samt om kravene til opnåelse af det i stk. 1 nævnte bevis.

Stk. 3. Der kan opkræves betaling til dækning af kursusudgifterne ved undervisning, jf. stk. 1, i det omfang udgifterne ikke dækkes af forskellige tilskudsordninger til undervisning.

§ 38 c. Ministeren kan fastsætte regler om, at den ansvarlige for en ejendom, hvorpå der erhvervsmæssigt anvendes bekæmpelsesmidler, skal føre journal over brugen af disse midler.⁴⁾

Stk. 2. Ministeren kan herunder fastsætte nærmere regler om hvilke oplysninger, der skal indgå i den i stk. 1 nævnte journal.

Kapitel 8

Egenkontrol, oplysnings- og undersøgelsespligt

§ 38 d. Enhver producent eller importør af et kemisk stof eller produkt eller anden vare skal være i besiddelse af dokumentation for, at stoffet, produktet eller varen opfylder de krav, der er fastsat i denne lov, i regler fastsat i medfør heraf samt i De Europæiske Fællesskabers forordninger om de kemiske stoffer, produkter og varer, der er omfattet af loven. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til dokumentationen.

Stk. 2. Enhver producent, der sælger et kemisk stof eller produkt, og enhver importør af et kemisk stof eller produkt skal være i besiddelse af følgende oplysninger om stoffet eller produktet:

- 1) handelsnavn eller -navne,
- 2) kemisk navn,
- 3) mængden, som importeres eller sælges,
- 4) for produkter: kemisk navn for indholdsstofferne samt vægtprocent for de indholdsstoffer, der er klassificeret som farlige eller på anden måde er reguleret.

Stk. 3. Hvis det viser sig umuligt for en importør at skaffe oplysninger, der er nævnt i stk. 2, er det tilstrækkeligt, hvis oplysninger er indsendt til det fælles register for Arbejdsministeriet og Miljøministeriet for stoffer, materialer og produkter (Produktregisteret) og importøren har fået en bekræftelse herpå fra Produktregisteret, jf. dog stk. 1, § 10, stk. 1, og § 19.

Stk. 4. Oplysninger som nævnt i stk. 1-3 skal efter anmodning udleveres til ministeren eller tilsynsmyndighederne.

Stk. 5. Hvis en producent eller importør ikke opfylder kravene vedrørende oplysninger i stk. 1-3, kan ministeren eller tilsynsmyndighederne forbyde import, salg eller anvendelse af stoffet, produktet eller varen eller påbyde producenten eller importøren inden en bestemt frist at udføre eller lade udføre de nødvendige undersøgelser til dokumentation for, at stoffet, produktet eller varen opfylder de fastsatte krav.

§ 39. Ud over de i § 38 d nævnte oplysninger m.v. skal enhver producent, importør, forhandler eller erhvervsmæssig bruger af et kemisk stof eller produkt efter anmodning fra ministeren eller tilsynsmyndighederne, jf. § 47, give de oplysninger om stoffet eller produktet, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for myndighedernes administration eller kontrol af loven, af regler fastsat i medfør af loven og af De Europæiske Fællesskabers forordninger vedrørende de af loven omfattede kemiske stoffer og produkter. Det samme gælder for producenter, importører, forhandlere og erhvervsmæssige brugere af varer, der er omfattet af loven eller af forordninger som nævnt i 1. pkt.

§ 39 a. § 38 d, stk. 4 og 5, og § 39 finder også anvendelse i tilfælde, hvor en udenlandsk myndighed anmoder ministeren eller tilsynsmyndighederne om oplysninger som nævnt i § 38 d eller § 39 til brug for administration og kontrol af det pågældende lands lovgivning.

§ 40. Såfremt der er grund til at antage, at et kemisk stof eller produkt har sundhedsfarlige eller miljøskadelige virkninger, eller der mangler viden til at kunne bedømme sådanne virkninger, skal enhver producent eller importør af det pågældende stof eller produkt efter anmodning fra ministeren foretage eller lade foretage de nødvendige undersøgelser til belysning af sådanne virkninger.

Stk. 2. Foretager producenten eller importøren ikke inden for den fastsatte frist de undersøgelser, hvorom der er stillet krav efter stk. 1, kan ministeren foretage eller lade foretage de nævnte undersøgelser for producentens eller importørens regning.

§ 41. Enhver producent eller importør af et kemisk stof, som er anmeldt her i landet efter § 12, stk. 1, eller af et kemisk stof eller produkt, hvorom ansøgning om godkendelse er indgivet efter § 33, skal efter anmodning fra ministeren foretage eller lade foretage yderligere undersøgelser end allerede krævet i regler efter § 12 eller § 34.

§ 42. Ministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører af kemiske stoffer eller produkter skal oplyse arten, mængden og den tiltænkte anvendelse af de stoffer eller pro-

dukter, de sælger eller importerer, samt hvilken sammensætning produkterne har.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at de i stk. 1 nævnte oplysninger skal indgives på et særligt skema.

Stk. 3. Ministeren kan bestemme, at myndigheder efter anmodning skal oplyse, hvilke producenter og importører der sælger eller importerer nærmere angivne kemiske stoffer og produkter, og i hvilken mængde.

§ 43. Ministeren kan bestemme eller fastsætte regler om, at analyser og undersøgelser skal udføres efter bestemte metoder. Der kan i forbindelse hermed stilles krav til de udførende laboratoriers organisation og til dokumentation for kvaliteten af undersøgelsesarbejdet samt krav om inspektion og kontrol af laboratorierne. Endvidere kan ministeren stille krav om, at analyser og undersøgelser skal foretages på akkrediterede eller på anden måde godkendte laboratorier.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme eller fastsætte regler om, at analyser og undersøgelser foretaget i udlandet kan ligestilles med tilsvarende undersøgelser foretaget her i landet, når krav fastsat i medfør af stk. 1 må anses for opfyldt i forbindelse med de udenlandske undersøgelser.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om gebyr til dækning af udgifterne til inspektion og kontrol med laboratorierne efter stk. 1.

Kapitel 9

Sagkyndige råd

§ 44. Miljøministeren nedsætter sagkyndige råd, som rådgiver myndighederne i spørgsmål om kemiske stoffer og produkter. Der kan fastsættes regler om, i hvilket omfang sådanne råd skal udtale sig, inden der træffes beslutning i visse sager.

Kapitel 10

Myndighederne

§ 45. Miljøministeren kan henlægge sine opgaver efter loven til Miljøstyrelsen eller andre statslige myndigheder og institutioner. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til klage over disse myndigheders afgørelser, herunder at disse myndigheder har den endelige administrative afgørelse i sådanne sager.

Stk. 2. Ved varetagelsen af de opgaver, der påhviler ministeren, bistås denne af Miljøstyrelsen og Levnedsmiddelstyrelsen. Efter forhandling med pågældende minister kan miljøministeren fastsætte regler om, i hvilket omfang Arbejdstilsynet, Sundhedsstyrelsen, embedslægerne, toldvæsenet og politiet medvirker ved varetagelsen af opgaver efter loven.

§ 46. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af regler fastsat i medfør af §§ 38 a-c.

Stk. 2. Ministeren kan i øvrigt bemyndige kommunalbestyrelsen eller den myndighed, der i øvrigt fører tilsyn og kontrol med den pågældende virksomhed efter reglerne i kapitel 9 i lov om miljøbeskyttelse til at udføre opgaver i forbindelse med tilsynet med, at loven og forskrifter udfærdiget efter loven overholdes.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over tilsynsmyndighedens afgørelser efter stk. 1 og 2, herunder at tilsynsmyndighedens afgørelse ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 47. Ministeren kan fastsætte regler om den tilsyns- og kontrolvirksomhed, som de i § 45 og § 46 nævnte myndigheder skal udøve, og om samvirket mellem myndighederne i øvrigt.

§ 48. Tilsynsmyndighederne kan meddele påbud eller forbud, når der konstateres overtrædelse af loven og af regler fastsat i henhold til loven.

§ 49. Tilsynsmyndighederne og personer, der af disse myndigheder er bemyndiget dertil, har uden retskendelse mod behørig legitimation adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter og transportmidler for at tilvejebringe oplysninger til brug for beslutninger efter loven eller regler fastsat i henhold til loven.

Stk. 2. Politiet yder bistand hertil efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem miljøministeren og justitsministeren.

§ 50. Tilsynsmyndighederne kan åbne emballage og udtage prøver, herunder af varer, til nærmere undersøgelse uden vederlag. Kvittering for modtagelsen skal udfærdiges efter begæring. Producenten eller importøren af den udtagne prøve er forpligtet til at godtgøre en detailforhandler prøvens fakturapris mod forevisning af kvitteringen.

§ 51. Tilsynsmyndighederne har pligt til at give ministeren eller den myndighed, ministeren bestemmer, alle oplysninger vedrørende tilsyns- og kontrolvirksomheden.

§ 51 a. Der opkræves en afgift på 500 kr. for udstedelse af eksportcertifikat til stoffer eller produkter, der er omfattet af loven eller af bekendtgørelser, der er udstedt i medfør af loven. Er et tilsvarende certifikat udstedt før af den pågældende myndighed, er afgiften dog kun 100 kr. Hvis et eksportcertifikat ønskes udfærdiget på to hverdage eller derunder, er afgiften det dobbelte. Betalingen af afgift skal ske samtidig med anmodningen om udstedelsen af certifikatet.

§ 51 b. Bestemmelserne i dette kapitel finder også anvendelse i forbindelse med administration og kontrol af De Europæiske Fællesskabers forordninger vedrørende de af denne lov omfattede kemiske stoffer, produkter og varer. Bestemmelserne finder endvidere anvendelse i tilfælde, hvor en udenlandsk myndighed anmoder ministeren eller tilsynsmyndighederne om oplysninger til brug for administration og kontrol af det pågældende lands lovgivning.

Kapitel 11

Afgørelser

§ 52. Afgørelser efter denne lov meddeles skriftligt til de personer, organisationer og myndigheder, der kan klage over afgørelsen, jf. §§ 55 og 56, og de myndigheder, der i øvrigt har været inddraget i sagens behandling.

Stk. 2. Påbud eller forbud kan meddeles mundtligt, når der er overhængende, alvorlig fare for sundheden, eller øjeblikkelige indgreb er påkrævet for at afværge alvorlig miljøskade. En mundtlig afgørelse skal snarest muligt tillige meddeles skriftligt.

§ 53. Påbud eller forbud skal indeholde en frist for afgørelsens efterkommelse. Når der foreligger særlige forhold kan det dog bestemmes, at påbud eller forbud skal efterkommes straks.

Stk. 2. Når særlige grunde taler herfor, kan det bestemmes, at afværge påbud eller forbud ikke skal have opsættende virkning.

§ 54. Afgørelser, der kan påklages, skal oply-

se datoen for klagefristens udløb og i øvrigt indeholde oplysning om, at

- 1) afgørelsen kan påklages skriftligt til Miljøklagenævnet, og at
- 2) klage skal være modtaget af Miljøklagenævnet senest ved klagefristens udløb.

Stk. 2. Påbud eller forbud skal tillige indeholde oplysning om, at klage har opsættende virkning, jf. dog § 53, stk. 2.

§ 55. Det miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse, er klagemyndighed for afgørelser efter denne lovs kapitel 6 og 7, der træffes i første instans af den myndighed, ministeren bemyndiger hertil. Afgørelser om plantebeskyttelsesmidler, jf. § 33, stk. 2, hvor det eller de aktive stoffer er optaget eller søgt optaget på en af EF-Kommissionen udarbejdet og offentliggjort liste over aktive stoffer, godkendt til brug i plantebeskyttelsesmidler, kan dog ikke indbringes for Miljøklagenævnet.

Stk. 2. Klage til Miljøklagenævnet kan indgives af

- 1) afgørelsens adressat og
- 2) enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

Stk. 3. Miljøklagenævnet er i sin virksomhed uafhængigt af instruktion om den enkelte sags behandling og afgørelse.

Stk. 4. Ved behandlingen af klagesager medvirker sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljøministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra

- 1) Industrirådet⁵⁾ samt fra Landbrugsraadet, De Danske Landboforeninger, Danske Husmandsforeninger⁶⁾ og Dansk Erhvervs-gartnerforening i forening.
- 2) Miljøstyrelsen og Direktoratet for Arbejdstilsynet i forening.

Stk. 5. Nævnet kan i øvrigt tilkalde sagkyndige til at afgive vejledende udtalelser.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.

§ 56. Ministeren kan fastsætte regler om eller bestemme, hvilke personer, organisationer og myndigheder, der i øvrigt kan påklage afgørelser efter kapitel 6 og 7 eller afgørelser efter regler, der fastsættes med hjemmel i kapitel 6 og 7.

§ 57. Klagefristen er 4 uger fra afgørelsens dato.

Stk. 2. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag.

Kapitel 12

Tavshedspligt og fortrolighed

§ 58. Den, der udøver eller har udøvet opgaver efter loven, er underkastet tavshedspligt efter borgerlig straffelovs §§ 152–152 c.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om tavshedspligt og om behandling af sager og aktindsigt, herunder om hvilke oplysninger der kan betragtes som fortrolige.

Stk. 3. Fortrolige oplysninger kan kun videregives til en udenlandsk myndighed, når det

- 1) følger af international aftale eller forpligtelse eller
- 2) er af væsentlig betydning for den udenlandske myndigheds kontrol og administration og den pågældende myndighed er undergivet tavshedspligt i mindst samme omfang som danske myndigheder.

Kapitel 13

Straf og ikrafttræden m.v.

§ 59. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år den, der

- 1) overtræder § 10, stk. 3, § 11, stk. 1, § 13, stk. 1, § 19, § 22, stk. 1, § 24, stk. 1 og 3, § 37 eller De Europæiske Fællesskabers forordninger vedrørende de af denne lov omfattede kemiske stoffer, produkter og varer.
- 2) undlader at indhente tilladelse efter § 25, stk. 2, eller at indhente godkendelse efter § 33, stk. 1,
- 3) undlader at efterkomme bestemmelse om ophør af retten til salg eller import af et stof eller produkt i medfør af regler fastsat i henhold til § 33, stk. 6,
- 4) tilsidesætter vilkår knyttet til en tilladelse efter § 25, stk. 3, eller til en godkendelse efter § 35, stk. 5,
- 5) undlader at efterkomme forbud, påbud eller anmodning efter § 30, § 30 a, § 30 b, § 30 c, § 31, § 32 a, § 38 d, stk. 5 eller § 48,
- 6) undlader at anmelde sig efter § 36, stk. 5,
- 7) undlader at meddele oplysninger efter

§ 13, stk. 1, § 38 d, stk. 4, jf. stk. 1–3, eller § 39,

- 8) undlader at foretage undersøgelser som nævnt i § 40 eller § 41 eller undlader at afgive prøver efter § 50,
- 9) undlader at klassificere og mærke et stof i overensstemmelse med kravene i den liste, der udarbejdes i henhold til § 21,
- 10) overtræder forskrifter bekendtgjort på emballagen til et godkendt stof eller produkt, jf. § 35, stk. 8,
- 11) modvirker adgang til en ejendom i strid med § 49, eller
- 12) ved uforsvarlig omgang med farlige stoffer eller produkter udsætter menneskers eller husdyrs liv eller sundhed for fare eller forvolder ikke ubetydelig skade på miljøet.

§ 60. For overtrædelse af § 22, stk. 1, § 24, stk. 1 og 3, § 25, stk. 3, § 33, stk. 1 og § 35, stk. 3⁷⁾, kan der pålægges en producent, en importør eller en virksomheds ejer eller bruger bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes denne som forsætlig eller uagtsom. For bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf.

§ 61. I regler, der udstedes i henhold til § 7 a, § 10, stk. 4, § 12, stk. 1, 2 og 5, § 13, stk. 2, § 22, stk. 2–4, § 22 a, § 22 b, § 23, § 24, stk. 4, § 26, § 27, § 30, § 30 a, § 30 b, § 30 c, § 31, § 32, § 32 a, § 35, stk. 7, § 36, stk. 7, § 36 a, § 38 a, § 38 b, § 38 c, § 39, § 41, § 42 og § 43, kan der fastsættes straf af enten bøde, bøde eller hæfte eller bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne. I regler, der er udstedt i henhold til § 22, stk. 2–4, § 23, § 26 og § 27, kan der fastsættes bødeansvar for en producent, en importør eller en virksomheds ejer eller bruger, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes denne som forsætlig eller uagtsom. For sådant bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf.

§ 61 a. Forældelsesfristen for strafansvaret er 5 år for overtrædelser m.v., som omhandlet i § 59, nr. 1, 2, 4, 5, 7, 8 og 10⁸⁾, samt for overtrædelser af regler udstedt i henhold til § 7 a, § 10, stk. 4, § 12, stk. 1, 2 og 5, § 22, stk. 2–4, § 22 a, § 23, § 24, stk. 4, § 26, § 27, § 30, § 30 a, § 30 b, § 30 c, § 31, § 32 og § 32 a.

§ 62. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber, anpartsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 63. Sagerne behandles som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

§ 64. Staten har udpantningsret for gebyrer og afgifter efter § 10 a, stk. 3, § 12, stk. 6, § 25, stk. 4, § 32 b, § 36, § 36 a, § 40, stk. 2 og § 43, stk. 1, og for afholdte undersøgelsesudgifter efter § 40, stk. 2.

§ 65. Loven træder i kraft den 1. oktober 1980.

§ 66. Følgende lovbestemmelser ophæves, jf. dog § 67 og § 68:

- 1) Lov nr. 118 af 3. maj 1961 om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr samt om midler til regulering af plantevækst.
- 2) Lov nr. 119 af 3. maj 1961 om gifte og sundhedsfarlige stoffer. Tidspunktet for ophævelsen af § 8 og § 11 fastsættes dog af miljøministeren.
- 3) § 7 i lov nr. 372 af 13. juni 1973 om miljøbeskyttelse.
- 4) § 8 i lov nr. 120 af 3. maj 1961 om udryddelse af rotter.

§ 67. Regler, der er fastsat i henhold til de i § 66 nævnte lovbestemmelser, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler fastsat i henhold til denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

§ 68. Afgørelser truffet efter de regler, der er nævnt i § 66 og § 67, bevarer deres gyldighed, indtil der efter denne lov eller regler fastsat i henhold til denne lov træffes ny afgørelse.

Overtrædelse af sådanne afgørelser straffes efter de hidtil gældende regler.

§ 69. Sager, der ved lovens ikrafttræden er under behandling ved Giftnævnet, overgår til behandling efter reglerne i denne lov.

§ 70. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 285 af 13. maj 1987 om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter, der angår §§ 30, 33, 35, 36, 38, 38 a-c, 46, 59, 60, 61, 62 og 63, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemelse:

§ 2. Loven træder i kraft den 1. september 1987.

Lov nr. 341 af 24. maj 1989 om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter, der angår §§ 1, 7, 7 a, 8, 9, 10, 10 a, 11, 12, 13-18, 20, 22, 22 a, 24-29, 30, 30 a, 30 b, 30 c, 30 d, 31, 32 a, 32 b, 33, 36, 38 d, 39, 40, 41, 42, 43, 45, 46, 52-57, 58, 59, 60, 61, 61 a og 64 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2. Loven træder i kraft den 1. juli 1989.

Stk. 2. Regler, der er fastsat i henhold til hidtil gældende bestemmelser i loven, jf. lovbeholdtgørelse nr. 574 af 26. august 1987, forbliver i kraft indtil de afløses af regler fastsat i henhold til denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter hidtil gældende regler.

Stk. 3. Sager, der ved lovens ikrafttræden er under behandling i Miljøankenævnet, færdigbehandles efter hidtil gældende regler.

Lov nr. 358 af 6. juni 1991 om miljøbeskyttelse, der angår § 54 og § 55, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse vedrørende denne lov:

§ 112. Loven træder i kraft den 1. januar 1992. § 53 træder dog i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 117. Miljøministeren kan fastsætte overgangsregler.

Lov nr. 1067 af 23. december 1992 om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter, der angår §§ 3, 5, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 20, 21, 22, 22 b, 23, 25, 33, 35, 35 a, 35 b, 36, 36 a, 38, 38 b, 38 d, 39, 39 a, 40, 42, 43, 46, 50, 51 a, 51 b, 55, 58, 59, 60, 61, 61 a, 62, 64, 70 samt bilaget til loven indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1993.

Stk. 2. § 1, nr. 2, 18-22, 36, 42, 48 og 55, samt § 59, nr. 4, og § 61, som affattet ved dennes lovs § 1, nr. 43, henholdsvis nr. 50, med hensyn til § 35, stk. 5, træder dog først i kraft den 26. juli 1993. § 1, nr. 25, træder i kraft ved ministerens bestemmelse.

Stk. 3. Regler, der er fastsat i henhold til hidtil gældende bestemmelser i loven, jf. lovbeholdtgørelse nr. 566 af 15. august 1989, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler fastsat i henhold til denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter hidtil gældende regler.

Stk. 4. I regler, som udstedes i medfør af lovens § 5, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, kan miljøministeren fastsætte en frist for indsendelse af ansøgning om godkendelse af stoffer og produkter, som findes på markedet ved reglernes ikrafttræden.

Miljøministeriet, den 9. juli 1993

SVEND AUKEN

/ Hans Jürgen Stehr

-
- ¹⁾ I lov nr. 1067 af 23. december 1992 er »og« ved en fejl blevet udeladt. Der vil blive fremsat ændringsforslag snarest muligt.
 - ²⁾ »stk. 3« burde ved lov nr. 1067 af 23. december 1992 være rettet til: »stk. 5«. Der vil blive fremsat ændringsforslag snarest muligt.
 - ³⁾ Træder i kraft ved miljøministerens bestemmelse, jf. § 2, stk. 2, 2. pkt., i lov nr. 1067 af 23. december 1992.
 - ⁴⁾ Ved Kgl. resolution af 28. august 1992 er bemyndigelsen f.s.a. landbrugsejendomme overført til landbrugsministeren.
 - ⁵⁾ Industrirådet har skiftet navn til: Dansk Industri.
 - ⁶⁾ Danske Husmandsforeninger har skiftet navn til: Dansk Familielandbrug.
 - ⁷⁾ § 35, stk. 3 burde ved lov nr. 1067 af 23. december 1992 være rettet til § 35, stk. 5. Der vil blive fremsat ændringsforslag snarest muligt.
 - ⁸⁾ § 59, nr. 1, 2, 4, 5, 7, 8 og 10 burde ved lov nr. 1067 af 23. december 1992 være rettet til § 59, nr. 1, 2, 4, 5, 9, 10 og 12. Der vil blive fremsat ændringsforslag snarest muligt.

LISTE OVER STOFFER OG PRODUKTER, SOM ER OMFATTET AF LOVENS KAPITEL 7¹⁾

1. Bekæmpelsesmidler

A. Kemiske stoffer og produkter, som er bestemt til bekæmpelse af

- a. plantesygdomme,
- b. træødelæggende svamp,
- c. uønsket plantevækst,
- d. algevækst,
- e. slimdannende organismer i papirmasse,
- f. følgende laverestående dyr:
 1. dyr, der må anses som skadelige for nytte- og kulturplanter,
 2. utøj hos husdyr, herunder stuefugle,
 3. skadedyr i korn, kornprodukter, foderstoffer og frø,
 4. tekstilskadedyr,
 5. skadedyr i tømmer og træværk,
 6. insekter, snegle, mider og lignende og
 7. regnorme og
- g. følgende pattedyr: kaniner, mosegrise, muldvarpe, mus og rotter.

B. Kemiske afskrækningsmidler

Kemiske stoffer og produkter, som er bestemt til at forebygge skader, der forårsages af de under *A. f.* og *g.* nævnte skadedyr samt af vildtlevende pattedyr og fugle, eller bestemt til at holde disse dyr borte fra steder, hvor de ikke er ønskede.

C. Kemiske plantevækstreguleringsmidler

Kemiske stoffer og produkter, som uden at være egentlige plantenæringsstoffer eller grundforbedringsmidler er bestemt til at regulere planter vækst eller udvikling eller frøenes modning såsom

- a. nedvisningsmidler,
- b. respirations- og spiringshæmmere,
- c. vækstreteringsstoffer,
- d. roddannere,
- e. blomster- og frugtdannere,
- f. spiringsfremmere,
- g. blomstringssinkere,
- h. udtynningsstoffer,
- i. hold-faststoffer,
- j. pødehjælpere.

D. Mikrobiologiske plantebeskyttelsesmidler

Plantebeskyttelsesmidler, hvor aktivstoffet består af levende mikroorganismer, herunder vira, og hvor aktivstoffets virkemåde beror på mikroorganismernes selv eller på et eller flere stoffer produceret af disse.

2. Plantebeskyttelsesmidler

Ved plantebeskyttelsesmidler i kapitel 7 forstås kemiske eller mikrobiologiske stoffer og produkter, der har et eller flere af følgende formål:

- at beskytte planter eller planteprodukter mod skadegørere eller at forebygge sådanne skadegøreres angreb,
- at øve indflydelse på planter livsprocesser på anden måde end som ernæring (fx som vækstregulerende midler),
- at bevare produkter, som stammer fra planter, der er uforarbejdede eller er forarbejdede ved simple metoder såsom formaling, tørring eller presning og for hvilke der ikke findes særlige Fællesskabsbestemmelser om konserveringsmidler,
- at ødelægge uønskede planter, at ødelægge plantedele, eller at bremse eller forebygge uønsket vækst af planter.

¹⁾ Listen er optrykt som ændret ved bekendtgørelse nr. 584 af 9. juli 1993 om bekæmpelsesmidler.